

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIV. De Gallo Caesare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

18. Calendas Septembres. Nec multo post Decentius, alter Magnentij frater, laqueo fractis faucibus mortem sibi concivit. Hujusmodi fuit exitus Magnentij. Nec tamen ad perfectam tranquillitatem rediit respublica. Nam continuo post aliis exortus est tyrannus, nomine Silvanus. Sed hunc in Gallias tumultuantem, duces Constantij celeriter extinxerunt.

Α περὶ τὴν πεντεκαιδεκάτην τῆς ἀνγκύστης μηνὸς
σοκεῖς μακρὰν ἦ, καὶ οὐτέπερ θετεῖται μαγνενίς
αδελφός, δεκέντησθε οὐρανοῦ αὐτῷ, τῇ βίᾳ σχε-
χαρθεὶς εἰπεῖ, αὐτὸν χειροπόμπῳ· τὰ μὲν
ἐντελεῖται μαγνενίου, τέλος θετεῖται οὐτεπέρ ταῦτα
οὐδὲν θύεται οὐτέπερ οὐτεπέρ τυχεῖται, οὐ οὐρα-
νοῦ πολυπλοκός· καὶ τέτον οὐδὲν κανεῖται τερατηγο-
ωτεῖ τελείαν ταράσσοντα ταχεῖς κα-
τεῖλον·

CAPUT XXXIII.

De Indexis Diocesaream Palestine incolentibus.

Sub idem tempus etiam in Orientis partibus aliud bellum intestinum extitit. Nam Iudei qui Diocesaream Palestine urbem incolebant, contra Romanos arma sumentes, vicina loca excursionibus vastare coeperunt. Verum Constantius Gallus, quem Imperator auctum Caesaris dignitate in Orientem destinaverat, millo exercitu eos profigavit, urbemque eorum Diocesaream solo æquari præcepit.

CAPUT XXXIV.

De Gallo Cesare.

His rebus gestis, Gallus secundam fortunam moderate ferre non valuit. Sed confestim adversus illum à quo Caesar fuerat nuncupatus, resonas moliri ccepit, & tyrranidem ipse quoque atripere tentavit. Sed cum ejus consilium brevi innotuisset Constantio: quippe ille Domitianum Praetorium Prætorio per Orientem, & Magnum Quæstorem sua ipsius auctoritate jusserrat interfici, eo quod conatus ipsius indicassent Constantio: ea te permotus Imperator Gallum ad se evocavit. At ille timore perculsus, perrexit invititus. Cumque ad Occidentis partes & ad insulam usque Flananam jam pervenisset, Constantius illic cum iussit occidi. Nec multo post, Julianum fratrem Galli cum Cæsarem nuncupasset, in Gallias misit adversus barbaros. Porro Gallus qui & Constantius vocabatur, imperfectus est Consulatu Imperatoris Constantij octavo, & ipsius tertio. Anno autem proxime sequente, Julianus Cæsar creatus est, Arbetione &

Κεφ. λγ.
Περὶ τῆς σοκεῖται μαγνενίου τῆς παλαισίου Ινδίας.
Eπισωπήθη ὃ τοῖς γνωμόνοις καὶ πειτεί-
ανατελεῖ οὐτερος ἐγχώριος πόλεμος· ο-
γδὲν διοκαισαρεῖα τῆς παλαισίου ιερᾶν,
καὶ ρωμαίων ὅπλα αἰλῆσαν, καὶ τείτυς τόπου-
ἐκπίνεται κατέρεχον· ἀλλὰ τέτοις μὲν γα-
λλος οὐχ κανεῖται, οὐ καίσαρα κατασκοπεῖ-
οβασιλεὺς εἰς τὴν ἔωαν ἐξαπεισείλεν, διω-
μιν δοτοσείλας κατηγωνισάτο· καὶ τὴν πόλι-
αντὸν διοκαισαρεῖαν, εἰς ἑδαφος κατενεγκ-
νεψείλευσεν·

C Κεφ. λδ.

Περὶ γαλλος της κατασκοπείας.

Tαῦτα περίεις οὐ γάλλος, τὴν ἐντυχίαν
σοκεῖται μαγνενίου αὖτος ἐπεχειρούσεν, τυρα-
νεῖν τέ καὶ αὐτὸς ἐξελέσεται οὐδὲ δοκεῖ εἰς μακρο-
ο σκοπος αὖτος τῶν κανεῖταις καταφορος
ἐχθρέος δομεῖαν οὐ τὸν τότε ἐπαρχον τῆ-
νασας, καὶ μάλιν κναίσωρας αἰθενήσας αἰνεῖται
μηνύσαντας τῷ βασιλεῖ τὸν σκοπὸν αὖτος· ο-
δοκεῖται οὐ κανεῖταις, μετάπεμπον κατα-
τὸν γάλλον πέριος εἴσαιον· οὐδὲ πειθόει θυ-
μός, αἰκανὸν ἐπορεύεται καταλαβούσας αὐτο-
τα εἰσέρια μέρη, καὶ τοῖς Φλάνων τὴν τῆς
θρόνου, οὐ κανεῖταις αὐτορεῖναι κατέλευ-
σεν μετ' επολυτῆς ιεριανὸν τε γάλλον αἴδει-
φον καίσαρα κατασκοπεῖ, οὐτε τὸς οὐ-
γαλλία βαρβάρος αἴτεσείλεν· γάλλος
μην τον, οὐ κανεῖταις, οὐ τῇ ἐδέμητε
βασιλέως κανεῖταις οὐτατεία αἰρετη-
καθ' οὐδὲ αὐτὸς υπατος· οὐτὸς τετοι· Τε-
λιανὸς ὃ τῇ εἶης οὐτατεία δεσμίων· οὐ κα-

λογιστας

λελιανός, καλέση καιταρ, τῇ ἔκτῃ δὲ νοεμ-
βείς μεώς τοῖς μὴν ἐν ιελιανῷ, ὃν τὸ μῆ-
τρον θεοῦ ποιούμεθα μνήμην. Κωνσάν-
ιον ἦσκεν ποσὶ κακῶν ἡσυχάσας, Τῇ
τὸν ἀκκλησιαστικὸν αὐθις πόλεμον τὴν σικείαν
ἔπειπε γνώμην ἐν γῇ δὲ σιρμίᾳ οὐδὲ τὴν βα-
σιλεύσαν πόλιν ρώμην απώλησεν, σωμόδον Πη-
τοκόπων αὐθις ἐκήρυξεν, καὶ πνας τῷ ἀνατ-
λικῷ Πητοκόπων οὐδὲ τὴν γαλλίαν σπεύσαν
ἐπέλαστεν· εἰ ταῦτα γένεται τὰς τῷ ἑσπε-
ρίων μερῶν παρεγκέναζεν· ἐν τοστάτῳ γέτε-
των Πητοκόπων ιταλίαν φρεσκοβλαζομένων πο-
ρεύεται, τάδε Πητοκόπειον γνέαδες οὔλιον· μή
οὐ τὸν ῥώμην Πητοκόπον ἐτελεύτησε, πέντε
μερῶν τοῖς δέκα ἐπικατέτης ἐν αὐτῇ ἀκκλη-
σιας περιστάσεις λιβέεισθε, αὐτὸς τὸν Πητοκό-
πην διαδέχεται·

Κεφ. Λε'.

Πτερί αἵτινα Φεύρη, Φεύρη οὐδεὶς ηὔνομος·

ENδέ αἰνιοχεία τῆς συείας, ἔτερον ἐπε-
φύ αἱρεσιάρχης αἴποτε, ὁ ἐπικληθεὶς α-
ἴτερον· εἶτα τὰ αὐτά ἐφερεντοῖς, καὶ τοὺς
αὐτῶν σωματότεις δόξαν· περὶ τοῦ δογματι-
ζούσας διεκένετο, διόπταρον εἰς κοινωνίαν ἐδέ-
ξαντο· αἴτιον γάρ, ὡς περιτερεντοῖς ἐφίσιοι, ἔτερον
καὶ διάνοιαιν φρεγνῶν, ἔτερον τῇ φωνῇ ἀμολό-
γησεν, ὅτε τὸν ἐνικαία τῆς σωμάτου τύπον
δεχόμενος καθιστέτραψε, τὸν τότε βασιλέα
πλανῶν· διατετομῆς ἐν καὶ αἴποτε περὶ α-
ραιάς διεκρίνετο· ἦν δὲ καὶ περιτερεντοῖς αἴποτε
αἱρετικὸς αὐθωπος, καὶ τὰ αρετὰ δόγματα συν-
τροφῶν διαπύρως ἐπενδεν· ἐν γῇ τῇ Αἰγαίαν-
δρεια μηρά παιδεύθεις, ἀναζένυντο· καὶ κα-
ταλαβὼν τὸν ἐν συείᾳ αἰνιοχείαν, ἐπειδήν
γάρ, ταῦτα λεοντίς δέ τότε τῆς αἰνιοχείας ἐπι-
σκόπος χειρεῖται μιάκον· ἐνθύς ἐν δέ-
νοφάνει τὰς ἀγαγγάνοντας τότον ἐποιεῖ,
ταῖς κατηγορίαις δριστέλλεις πιεύσων βι-
βλίον· γέτως ἐστιν ἐπιγεγραμμένον αὐτῷ· δέ
ἀντῶν τε διαλεγόμενοτε, καὶ εαντοῦ σόφισμα
ποιῶν σόκη ημέτον, γέδει περὶ τῷ ἐπιτημόνων
ἔμαθε τὸν δριστέλλεις σκοπόν· ἀκένος γάρ δια-
τὰς φιλικὰς τὰς φιλοφίαν τότε χλευά-
ζούσας, γυμνασίαν ταύτην συγκράψας

A Lolliano Consulibus, die septimo Idus Novembris. Ac de Julianō quidem in sequenti libro dicturi sumus. Constantius vero malis quibus premebatur jam sedatis, ad bellum Ecclesiarum componendum mentem suam denuo convertit. Sirmio igitur digressus & ad urbem regiam tendens, rufus Episcoporum synodus indicit: & quosdam ex Orientalibus Episcopis in Italianam properare, eoque etiam Occidentales Episcopos convenire jubet. Interea temporis dum isti proficiunt in Italianam parant, Iulius Romanæ urbis Episcopus ex hac luce migravit, cum per quindecim annos ejus loci Ecclesiam administrasset: Liberius vero in ejus Episcopatum successit.

Cap. XXXV.

De Aetio Syro Eunomij magistro.

Tunc etiam apud Antiochiam urbem Syriae novus hæresiarches emerit Aetius, cognomento Atheus. Hic cum Arius quidem consentiebat, tandemque cum illo opinionem tuebatur. Verum ab Arianorum partibus se idcirco sejunxit, quod illi Arium ad communionem receperint. Arius enim, sicut antea dixi, aliud in mente clausum gerens, aliud ore professus, Nicenæ synodi formulam suscipiens, subscriptione sua firmaverat, ut Imperator qui tunc temporis regnabat, circumveniret. Hanc igitur ob causam Aetius ab Arianis sele abrupit. Erat porro Aetius jam antehac hæreticus, & pro Arii dogmate ardentissime propugnare consueverat. Nam cum Alexandria leviter admodum institutus fuisse, inde reversus est Antiochiam Syriae, ex qua civitate erat oriundus. Illic à Leontio qui tunc Antiochenæ urbis Episcopatum gerebat, diaconus est ordinatus: extemplo igitur eos quibuscum colloquebatur, sermonem novitatem obstupecfecit. Id autem agebat, fretus categoriis Aristotelis: is liber est ab auctore ita inscriptus, ex quarum praceptis disputans, non animadvertisse in suam ipsius fraudem captiosas argumentationes componere: nec ipsius Aristotelis mentem didicit ab eruditis. Nam Aristoteles propter Sophistas qui ea tempestate philosophiam

R